

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Věry Šimůnkové a soudců Mgr. et. Mgr. Karla Ulíka a Mgr. Josefa Straky ve věci

žalobce: **J. H.**
bytem X
zastoupený Mgr. Petrou Fenikovou, advokátkou
sídlem Bělehradská 572/63, Praha

proti

žalovanému: **Krajský úřad Středočeského kraje**
sídlem Zborovská 81/11, Praha

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 1. 9. 2021, č. j. 108881/2021/KUSK,

takto:

- I. **Žaloba se zamítá.**
- II. **Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.**

Odůvodnění:

Shrnutí řízení o dodatečném povolení stavby

1. Dne 11. 11. 2020 žalobce požádal o dodatečné povolení stavby „*stavební úpravy rodinného*

Shodu s prvopisem potvrzuje: V. N.

domu Na Stráni 51, Psáry“, umístěné na pozemcích parc. č. st. XA a parc. č. XB v katastr. území X.

2. Rozhodnutím ze dne 26. 2. 2021, č. j. MěÚJ/02693/2021/ŠtH (dále „prvostupňové rozhodnutí“), Městský úřad Jesenice (dále „stavební úřad“) žádost zamítl s odkazem na nesouhlasné závazné stanovisko orgánu územního plánování.
3. Žalobce podal proti prvostupňovému rozhodnutí odvolání, v němž zejména polemizoval se závazným stanoviskem.
4. Žalovaný shora uvedeným rozhodnutím ze dne 1. 9. 2021 („dále „napadené rozhodnutí“) odvolání žalobce zamítl a prvostupňové rozhodnutí potvrdil. Opřel se přitom o potvrzující závazné stanovisko nadřízeného orgánu.
5. Napadené rozhodnutí bylo žalobci doručeno dne 8. 9. 2021.

Shrnutí žaloby, vyjádření žalovaného a repliky žalobce

6. Dne 8. 11. 2021 žalobce podal proti napadenému rozhodnutí žalobu podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále „s. ř. s.“). V žalobě namítal, že nejde o novostavbu, ale o stavební úpravy původní stavby, že žalovaný dostatečně nezdůvodnil svůj výpočet koeficientu zastavění a že stavební úřad nevzal v potaz havarijní stav konstrukce rodinného domu, kdy žalobci nezbylo nic jiného než rekonstrukci provést, aby stavba neohrozila majetek a zdraví osob.
7. Žalovaný ve vyjádření k žalobě ze dne 9. 2. 2022 navrhl soudu žalobu zamítnout. Odkázal na judikaturu, z níž dovozuje, že původní stavba již zanikla a realizaci nové stavby s využitím několika fragmentů stavby původní nelze hodnotit jako stavební úpravy, ale jde o zhotovení nové stavby. Dále odmítl žalobcovu obhajobu špatným technickým stavem stavby a popsal, jak dospěl k hodnotě koeficientu zastavění.
8. Žalobce v replice ze dne 1. 4. 2022 věcně polemizoval s vyjádřením žalovaného.

Návrh na záměnu účastníků

9. Soud při přípravě věci k rozhodnutí zjistil z katastru nemovitostí, že žalobce již v době zahájení soudního řízení nebyl vlastníkem pozemků parc. č. XB a parc. č. XA, jehož součástí je předmětná sporná stavba rodinného domu (resp. jeho úpravy). Z výpisu z katastru nemovitostí vyplynulo, že katastrální úřad rozhodl dne 15. 9. 2021 o provedení vkladu vlastnického práva k těmto nemovitostem ve prospěch společnosti HROCK alfa s.r.o. (dále „společnost HROCK“), a to s právními účinky vkladu ke dni 12. 8. 2021.
10. Vzhledem k tomu, že žalobce podal žalobu až dne 8. 11. 2021, tedy v době, kdy již nebyl vlastníkem předmětných nemovitostí, pojal soud pochybnosti o jeho aktivní věcné legitimaci. K podání žaloby proti rozhodnutí správního orgánu podle § 65 odst. 1 s. ř. s. je totiž aktivně věcně legitimována osoba, která je nositelem subjektivního hmotného práva, do něhož mělo být správním rozhodnutím zasaženo [srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu (dále „NSS“) ze dne 12. 8. 2010, č. j. 7 As 9/2010-255, nebo rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 8. 2021, č. j. 18 A 44/2021-75, odst. 42].

11. Proto soud přípisem ze dne 30. 1. 2023 žalobci přestřel výše uvedené zjištění a upozornil jej na možné následky z toho plynoucí. Současně žalobci poskytl lhůtu pro případné vyjádření, procesní reakci či dotvrzení a doložení toho, že navzdory uvedenému zásah do jeho právní sféry nadále trvá.
12. Žalobce reagoval v podání ze dne 17. 2. 2023 vysvětlením, že žalobu podal on, neboť po celou dobu správního řízení s ním bylo jednáno jako s účastníkem a s vlastníkem předmětných nemovitostí. Jednal tak z procesní opatrnosti z důvodu běhu žalobní lhůty. Je si nicméně vědom judikatury NSS, podle které v případě rozhodnutí vázaných na věc přestává být s pozbytím vlastnictví jejich původní vlastník nositelem práv a povinností ve vztahu k této věci a tato práva a povinnosti přecházejí na nového vlastníka. Proto žalobce navrhl záměnu účastníků řízení podle § 92 odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále „o. s. ř.“), ve spojení s § 64 s. ř. s. Navrhl, aby do řízení na jeho místo vstoupil nový vlastník předmětných nemovitostí, společnost HROCK, která s tím souhlasí. Navíc uvedená skutečnost znamená, že žalovaný se dopustil procesního pochybení, když nejednal se skutečným vlastníkem věci, neboť uvedená společnost byla jako vlastník zapsaná s účinností již ke dni 12. 8. 2021. Bylo povinností žalovaného správně určit okruh účastníků řízení.
13. Usnesením ze dne 9. 3. 2023, č. j. 51 A 83/2021-32, soud návrh žalobce na záměnu účastníků zamítl a konstatoval, že v řízení bude nadále pokračováno s J. H. jakožto (jediným) žalobcem. Soud téhož dne adresoval společnosti HROCK poučení, že by mohla být osobou zúčastněnou na řízení ve smyslu § 34 s. ř. s. Ta ve stanovené lhůtě neoznámila, že by měla v tomto soudním řízení zájem uplatňovat práva osoby zúčastněné na řízení, a proto se jí nestala.

Posouzení věci soudem

14. Soud ověřil, že žaloba podaná dne 8. 11. 2021 byla podána včas a obsahuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Aktivní procesní legitimace žalobce je též dána, neboť ten v žalobě plausibilně tvrdil, že v souvislosti s rozhodnutími správních orgánů o zamítnutí jeho žádosti o dodatečné povolení stavby došlo ke zkrácení jeho práv (srov. např. rozsudek NSS ze dne 28. 2. 2020, č. j. 6 As 104/2019-70, odst. 19). Přestože se v soudním řízení nakonec ukázalo, že s ohledem na změnu vlastnického práva k předmětným nemovitostem k zásahu do právní sféry žalobce napadeným rozhodnutím nedošlo, nebyl to dle soudu důvod k odmítnutí žaloby podle § 46 odst. 1 písm. c) s. ř. s., neboť nešlo o zcela zjevný nedostatek věcné legitimace zjištělný okamžitě na první pohled z obsahu žaloby, napadeného rozhodnutí či dalších žalobcem přiložených listin (viz rozsudky NSS ze dne 27. 9. 2005, č. j. 4 As 50/2004-59, č. 1043/2007 Sb. NSS, a ze dne 26. 4. 2017, č. j. 3 As 126/2016-38, a rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 8. 2021, č. j. 18 A 44/2021-75, odst. 44 *a contrario*).
15. Pozbytí vlastnictví k předmětným nemovitostem je nicméně důvodem pro zamítnutí žaloby z důvodu absence aktivní věcné legitimace žalobce.
16. Rozhodnutí o povolení (či v tomto případě nepovolení) stavby se dotýká právní sféry jejího vlastníka, neboť jde o rozhodnutí vztahující se k věci. Pozbytím vlastnictví přestává být původní vlastník nositelem práv a povinností spojených s předmětem vlastnictví, které vyplývají ze správního rozhodnutí, ty přecházejí na nového vlastníka (viz např. rozsudek NSS ze dne 29. 10. 2019, č. j. 3 As 198/2017-51, odst. 24). Žalobce přitom uvedené zjištění

soudu o změně vlastníka předmětné věci ve vyjádření ze dne 17. 2. 2023 potvrdil a netvrdil, že by navzdory této skutečnosti bylo napadeným rozhodnutím (nadále) zasahováno do jeho právní sféry.

17. Podmínkou naplnění aktivní věcné legitimace je přitom mj. to, že napadeným rozhodnutím vyvolané dotčení na právech jeho adresáta trvá (viz rozsudek NSS ze dne 28. 1. 2021, č. j. 3 As 208/2019-69, odst. 26).
18. Dojde-li k právnímu nástupnictví před zahájením soudního řízení, jako v tomto případě, svědčí oprávnění k podání žaloby bez dalšího hmotněprávnímu nástupci správním rozhodnutím dotčené osoby, tedy v tomto případě společnosti HROCK. V nyní posuzované věci však podal žalobu žalobce, přestože již v době jejího podání nebyl vlastníkem předmětné věci, což nutně musel vědět. Žalobce nebyl od počátku soudního řízení nositelem hmotného práva (tedy vlastnického práva), se kterým by byla aktivní věcná legitimace v této věci spjata. Převodem vlastnického práva k předmětné nemovitosti na jinou osobu skončilo dotčení na jeho právech vyvolané vydanými správními rozhodnutími. Ta tedy již ke dni zahájení soudního řízení nezasahovala do právní sféry žalobce, ale do právní sféry nového vlastníka předmětných nemovitostí. Případné nezákonnosti napadeného rozhodnutí se tedy bez dalšího mohla prostřednictvím správní žaloby dovolávat žalobcova právní nástupkyně. Pokud má společnost HROCK za to, že je opomenutým účastníkem předmětného správního řízení, jemuž nadále svědčí příslušné procesní lhůty, může se domáhat ochrany svých práv nezávisle na tomto soudním řízení vedeném s žalobcem.
19. Pro pořádek soud dodává, že na žalobcovu žalobu nelze nahlížet ani jako na žalobu podanou účastníkem řízení před správním orgánem opřenou o § 65 odst. 2 s. ř. s. Také pro takového žalobce platí, že předpokladem jeho úspěchu je, že mu přísluší práva, do nichž mohlo být zasazeno způsobem majícím za následek nezákonné rozhodnutí.
20. Soud tak uzavírá, že napadené rozhodnutí nezasahuje do právní sféry žalobce, tudíž žalobce postrádá od počátku tohoto soudního řízení aktivní věcnou legitimaci, což soud nutně vede k zamítnutí jeho žaloby podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
21. Na tomto závěru by nic nemohlo změnit posouzení jednotlivých žalobních námitek, neboť i pokud by měl žalobce se svými žalobními body pravdu, nelze zrušit správní rozhodnutí k žalobě osoby, jejíž právní sféry se napadené rozhodnutí nedotýká (srov. rozsudek NSS ze dne 18. 4. 2013, č. j. 1 As 6/2013-63, odst. 13). Proto se soud jednotlivými žalobními námitkami nezabýval.
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce právo na náhradu nákladů řízení nemá, neboť neměl ve věci úspěch. Procesně úspěšnému žalovanému soud náhradu nákladů řízení nepřiznal, neboť mu v řízení žádné náklady nad rámec jeho běžné úřední činnosti nevznikly (viz usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 31. 3. 2015, č. j. 7 Afs 11/2014-47).

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie. Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 13. dubna 2023

JUDr. Věra Šimůnková, v.r.
předsedkyně senátu